

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 18 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Naši zasramovalci.

„Donesek k novoslovenski kulturni zgodovini“ je naslov strupenemu članku, kateri je v torek priobčila graška „Tagespošta“.

Vsak človek na Slovenskem vé, da vse, kar „Tagespošta“ o Slovencih piše in poroča, ima očitni namen, naš narod in vsa njega kulturna in politična prizadevanja zasramovati in smešiti. To je sploh tendenca vsega, kar je o Slovencih brati v nemških listih. Ko bi mi ravnali tako, razvneli bi toliko sovraštvo proti Nemcem, da bi bilo kmalu konec vsi nemški glorijski na Slovenskem in bi se Nemci na javnih mestih niti ne upali nemški govoriti. Kdor prebira slovenske liste, ve, da se ne more nobenemu očitati, da sovraži Nemce, da jih zaničuje in zasramuje. Najboljši dokaz je to, da puščamo pri miru nemško gledališče v Ljubljani, da si bilo kaj lahko provzročiti, da bi slovensko občinstvo več ne obiskovalo nemških predstav, kar bi bila njih smrt. Nemci nam to vračajo z največjim sovraštvom, in pri tem še govore, da jih mi sovražimo in preganjamo!

„Tagespost“ dokazuje v rečenem članku, da vse, kar je doslej na literarnem in glasbenem polju ustvaril naš narod, je — ukraden. Znanstveni spisi in molitveniki, opere in pesmi, novele in romani — vse, prav vse je ukraden. Tako pravi „Tagespoština“, najbrž v Ljubljani bivajoči in slovensko gostoljubnost uživajoči dopisnik in štajerski Nemci, katere Slovenci v vsakem oziru daleč nadkriljamo, bodo to verjeli in gledali bi na nas še z večjim zaničevanjem kakor doslej, da ni to zaničevanje doseglo že davno vrhunca.

Tudi imenovani članek ima namen, očrtniti slovenski narod. Vzlic temu pa ni uzroka jeziti se, narobe, lahko smo zadovoljni, kajti prav „Tagespoština“ dopis je dokaz, da velja v nas poštenje še vedno veliko več, kakor mej Nemci. Kar pisari graški list, je pa v šalo sumničenje, podprto z nekaterimi posamičnimi slučajmi, kakeršni se primerijo v vsaki literaturi. Da so pesmi „Popotnik“, „Kje so moje rožice“, „Sveta noč“ prepisane, to smo v svoji

poštenosti sami konstatovali, dočim Nemci, kolikor nam je znano, doslej še niso bili tako pošteni in na pr. še niso priznali, da je tudi njih „Wanderer“ prav tam prepisan, kjer slovenski „Popotnik.“ Ti nekateri slučajji pač še niso dokaz, da je sploh vse pokradeno. Če pa trdi pisatelj, da so sploh vse kompozicije plagijati, potem se to lahko z isto pravico reče o vseh nemških skladateljih, zakaj za vsakega posameznega skladatelja lahko dokažemo, da je že pred njim kdo drugi obdelal isti motiv. Naravnost smešno pa je, citirati Suppéja, o katerem se ve, da je vse svoje arije si izposodil iz slovenskih narodnih pesem, držeč se vzgleda Straussov, Millöckerjev in drugih Nemcev, ki so tudi kaj radi zajemali motive iz istega vira.

Iz literature ve „Tagespošta“ navesti le dva slučajja: da je bila v rajni „Zori“ natisnjena povest „Gozdna kraljica“, ki je bila prepisana iz nemščine, in da je koledar družbe sv. Mohorja prinesel tudi iz nemščine prepisano povest „Čista vest“. To je primeroma prav malo in za nas jako laskavo, kajti ko bi po odstotkih računali, bi bilo lahko dokazati, da nas nemški pisatelji glede števila plagijatorjev daleč nadkriljajo. Saj je plagijator stalna figura v vseh humorističnih listih in saj se celo „Deutsches Volksblatt“, ta veliki, ob kulturno znamenitost nemškega naroda vedno bobnajoči nemško-nacionalni list, ni sramoval, ukrasti iz ponižnega slovenskega „Rodoljuba“ malo povest „Alenka“!

Kar se pa dostaje Stritarja, so mnenja jako različna. Mahnič in drugi kritiki so mu pač očitali, da je svoje romane spisal po tujih vzorcih, a če je Stritar plagijator, potem je na pr. vsak slikar plagijator, kdor naslika prizor „vihar na morju“ ali „koncert na Markovem trgu“, ker je za vsako tako sliko lahko dokazati, da je ta isti premet že prej kdo drugi obdelal; potem je vsak plagijator, kdor je v žanru Scotta ali Dumasa kaj spisal. Kakor sta Göthe in Goldsmith uplivala na Stritarja, tako so drugi pisatelji uplivali na Goetheja in Schillerja, kar vé natančno vsak, kdor je le površno pogledal v kako zgodovino nemške književnosti; Zola je v Nemcih našel mnogo posnemovalcev, mej

njimi jako nadarjenih — so li ti zato že plagijatorji? Kako so Nemci posnemali Shakespeara, pa noben pameten človek jim zato še ni rekel, da so literarni tatovi, in Shakespeare sam si je marsikaj izposodil pri starih laških novelistih, pa navzlic temu ni plagijator. Prav tako se tudi Stritarju ne more nič očitati. Ako bi hotel na ta način kdo preiskovati nemško literaturo, bi z lagotjo dokazal, da je vsa prepisana; pariški „Figaro“ je pred nekaj leti o tem obširno pisal in svoja izvajanja zabelil s primerno prikrojenim citatom „Ein echter Deutscher kann keinen Franzmann leiden, doch seine Werke stiehlt er gern“.

Na vrhunec infamnosti pa se je popel „Tagespoština“ dopisnik s prikrito trditvijo, da sta tudi Janko Kersnik in dr. Ivan Tavčar svoja dela prepisala. Kdor je sposoben take očitne laži po svetu trositi, je navadna žurnalistična baraba.

Kar čenča „Tagespoština“ kritikniš o terminologiji, je naravnost smešno. Dokler se v nemškem jeziku ni pisalo o medicini itd. tudi Nemci niso imeli svojih terminologičnih izrazov. Pri nas se znanstvena književnost šele razvija, dosegli pa smo že toliko, da se nam ni treba sramovati. Če iz nemške znanstvene terminologije vzamemo latinske, grške in drugojezične izraze — kaj ostane? Nič! Le pogledjmo, koliko krasnih, izvirnih izrazov je v Erjavčevi Somatologiji, dočim v iste knjige nemškem izvirniku kar mrgoli tujih izrazov, katere so Nemci — da rabimo „Tagespoština“ izraz — vse ukradli. Isto velja o Senekovičevi fiziki.

To so, na kratko povedano uzroki, zakaj nas dopis v „Tagespošti“ prav nič ne jezi. V vsaki literaturi se najdejo nepošteni značaji, a to je notorično, da jih v nobeni ni toliko, kakor v nemški. Najznačilnejše je pač to, da nemški izvirni pisatelji navadno komaj toliko zaslužijo, da žive, dočim zaslužijo notorični literarni tatovi velikanske svote, tako da je mnogo nadarjenih nemških pisateljev, ki kar hrepene, da bi se jih proglasilo za plagijatorje, da že ne govorimo o škandalih, kakeršen je bil Meissnerjev ali Lindauov. Nemci naj torej le pred svojim pragom pometajo; pred našim leži le

Listek.

Grajska hči.

(Novelica. Spisal D. L. Selski.)

„Vsak dan že pričakujem novega oskrbnika. V kratkem mora priti. Zelo ga potrebujem; saj veš, predno drugim ljudem dopovem, kaj in kakó naj delajo, bi že sam stokrat lahko naredil.“ dejal je graščák Ivan pl. Abramovič svoji hčeri Olgi, ko sta sedela pri večerji.

„Od kod pa pride novi oskrbnik?“ vpraša Olga.

„Iz stolnega mesta, kjer je nedavno dovršil visoko šolo za poljedelstvo.“

Deklica se je nekam zamislila, potem pa, kakor bi se bila vzbudila iz prijetnih sanj, hlastno vprašala:

„Kakó pa se zove oskrbnik, oče?“

„Zdravko Krasnik!“ bil je odgovor.

„Zdravko Krasnik!“ ponovi Olga, in lahna rudečica zalije rožnato njeno lice, česar pa oče ni opazil.

Molčala sta nekaj časa oba. Napósled izpregovori hči:

„Kakó prijetno bi bilo, da sta tudi mati in Milan v najini sredi!“

Svetla solza se ji zaleskeče v lepem očesu ob spominu na drago mater in ljubljene brata.

„Da, kakó prijetno! A ne moreva si pomagati: zgodila se je božja volja,“ odvrne graščák. „Saj tudi jaz ne bom dolgo,“ nadaljuje po kratkem molku, „vedno bolj mi pešajo moči. Olga, skoro te bom moral zapustiti.“

Bridko se mu je storilo pri teh besedah. Čustvo ga je premagalo, da je začel ihteti.

„Prosim vas, ljubi oče, odkrižajte se takih mislij. Bog vam bo dal čakati še mnogo let. Kaj naj počnem jaz, uboga in zapuščena sirota, brez vas, ko nimam pod milim nebom nikogar, v čegar varstvo bi se zatekla?“ tolažila je Olga očeta.

Bila je žalostna.

„Preskrbeti ti bom moral dobrega moža, ki ti bo nadomeščal mene,“ povzame zopet graščák besedo.

„Nadomeščal, a nadomestil nikoli.“

„Olga, ti si bila vedno ubogljivo deklé; mislim, da se tudi zdaj ne boš upirala moji želji.“

„In kaj je vaša želja, oče?“

„Jaz menim, da bi bilo najboljšje, ako se omožiš, Olga!“

„Saj sem še premlada za to. Časa za možitev imam še vedno dovolj,“ izgovarja se deklica. Poznalo se ji je, da ji je predmet pogovora neljub.

„Nič nisi premlada. Take, ki ne morejo dobiti ženinov, pravijo, da so še premlade, ako jih vprašaš, zakaj se ne omože. Čemu bi odlašala, ko ti ni treba? Alfonz je že večkrat govoril z menoj o tej stvari. Njegove ponudbe menda ne boš zmetavala.“

„Dovolite mi, da počakam še nekaj let!“ prosi Olga.

„Že vidim, da se samó izgovarjaš. Jaz hočem, da se omožiš, in konec je besedij!“ reče graščák in srpó pogleda svojo hčer.

Olga se je zbala tega pogleda, ker naznanjal ji ni nič dobrega. Zato pravi:

„Ugodila bom vaši želji, samó . . .“

Nehoté ji je ušla ta besedica raz jezik; rada bi jo bila preklicala, a je bilo že prepozno, ker oče jo je naglo poprijel:

„No, kaj ti ni všeč? Kakšen ugovor imaš zopet? Jako radoveden sem.“

Olga se ni upala skončati stavka, ki ga je začela. V tla je gledala in molčala.

„Zakaj ne govoriš? Govori, ako ti to vele-vam,“ dé graščák.

Nekako osorno so se glasile te besede. Nekaj se je kuhalo v graščakovih glavi; trebalo je le še pravega povoda, da izbruhne.

Kaj je hotela deklica? Ali mar naj z mol-

nekaj slamic, katere pa smo sami odstranili, dočim leži pred njihovim velikanško gnojišče.

Končno še nekaj: „Tagespostin“ dopisnik je tako drzen, da se upa na solnce, dasi ima maslo na glavi. Mož je sam plagijator. Pri nekaterih svojih navedbah je pač povedal, kje jih je našel, pri drugih pa se dela, kakor da jih je sam zasledil, kakor da so plod njegovih raziskavanj, dočim je tudi te iz slovenskih listov — prepisal!

V Ljubljani, 16. avgusta.

Kielmanseggov ukaz glede političnih pravic uradnikov velja tudi za srednješolske profesorje. Ministerski svet je pa sklenil, da se ta ukaz raztegne tudi na učitelje, ki niso v državni službi, zlasti ljudskošolske učitelje. Deželnim šolskim oblastvom se je že naročilo, da učitelje v zmislu tega ukaza pouče.

Levica dalje razpada. Poslanec za poslancem odlagajo mandate. Sedaj ga je odložil dr. Sobieslav Klucki, ki je zastopal v državnem zboru mesto Tešin. Klucki je spadal bolj k zmernim elementom zjedinjene levice in bil popolen somišljenik dra. Demela. Če tako dalje pojde, kmalu Chlumecky, novi vodja levice, ne bode imel koga voditi.

Duhovnik Stojalowski, ki je sedaj v zaporu v Tešinu, kjer ima prestati svojo sedemmesečno kazen, obrnil se je do pravosodnega ministerstva, da bi smel kazen prestati v posamičnem zaporu in da bi se mu to uštevalo v kazen. Ministerstvo je pa to prošnjo odbilo, ker ima Stojalowski neko srčno bolezen in zatorej mora biti pod nadzorom. Duhovnik Stojalowski je dober agitator za krščanski socializem mej kmeti in je zaradi tega prišel v navzkrižje s posvetnim in duhovskim oblastvom. Ko bi bilo ministerstvo ustreglo njegovi želji, bil bi že pred volitvami prišel iz zapora in bi gotovo bil pridno agitiral. To bi gotovo nekaterim krogom ne bilo po volji in ministerstvo je tem krogom jako ustreglo, da pridržijo Stojalowskega v zaporu, dokler ne minejo volitve.

Volitve na Dunaju. Liberalci bi radi, da se odlože dunajske mestne volitve za tako dolgo, da pride novo ministerstvo. Upajo namreč, da bode novi ministerski predsednik Badeni jih pri volitvah vse odločneje podpiral, nego bi jih Kielmansegg. Liberalci se pa tudi boje, da se pri sestavi nove vlade nanje ne bi toliko oziralo, ko bi poprej na Dunaju pri mestnih volitvah pogoreli.

Protimadžarske demonstracije v Oseku. Policija sedaj vso svojo delavnost obrača na to, ko bi mogla kje izvedeti, da bi bile poslednje protimadžarske demonstracije najete. Seveda bi potem pronozročitelje postavili pred sodišče. V vladnih krogih se govori, da je vsa demonstracija bila prirejena le z denarjem. Menda druge sodijo po sebi, ko so njih demonstracije in ovacije vselej za denar najete.

Kongres nemadžarskih narodnostij. Ogerska vlada je baje trdno nameravala prepovedati shod nemadžarskih narodnostij. Ministerski predsednik Banffy je mislil v Budimpešti ravno tako ravnati, kakor je kot veliki župan na Sedmograškem. Višji krogi na Dunaju pa niso hoteli pustiti Banffyju proste roke in so mu odločno dali razumeti, da se

čanjem še bolj draži očetovo razburjenost? Ali bi ne bilo bolje povedati mu resnico? Sama ni vedela, kaj bi naredila. Oče je le silil v njo, in takó mu je povedala, da Alfonza ne ljubi, ne mara, da bi ž njim ne bila nikdar srečna.

Kakor strela z jasnega neba, takó so zadele graščaka te besede. Kaj tacega ni pričakoval od svoje hčere. V trenutku je bil ves drugačen. Oči so se mu svetile same jeze, čelo se mu je nagubalo, tresel se je po vsem životu. Vpil, skakal, rohnul je nad svojo hčerjo, kakor bi bil zdivjal.

„Torej bi si še rada izbirala? Alfonza ne ljubiš? Neumnost! Otročarija! Ali ga je treba ljubiti, kaj? Ljubezen pride v zakon. Jaz tvoje matere nisem poznal dve, tri leta poprej, kakor delate sedaj, ampak vzel sem jo, ker so moji starši takó hoteli — in rada sva se imela. Povem ti: tudi ti vzameš Alfonza, ker jaz, tvoj oče, takó hočem. Ob mojem času so imeli roditelji odločilno besedo, sedaj pa jo hočejo imeti otroci, a ne bodo je imeli ne. Čakaj, jaz ti že pokažem, ali me boš slušala, ali ne...“

Da ni Olga odhitela v svojo spalnico, ne vem, kakó bi se bil končal ta prizor.

(Dalje prih.)

mora shod dovoliti. Banffy je potem shod pustil, ker je vedel, da bi sicer njegov ministerski sedež utegnil priti v nevarnost.

Nameravani napad na Koburžana. Budimpeštanska policija je bila izvedela, da mislijo mađjarski dijaki napasti vlak, v katerem se bo vozil Koburžan v Bolgarijo. Storila je obširne navedbe, da napad prepreči. Na ogerskih kolodvorih je povsod bilo mnogo žandarjev, posebno v Budimpešti. Napad se potem menda niti poskusil ni, ko so dijaki videli, da se policija ne misli šaliti. Mađjarski dijaki ne morejo odpustiti Koburžanu, da je odstranil Stambulova in pa jel približevati se Rusiji.

Rusija in Bolgarija. Naposled je celo glasilo ruskega ministerstva unanijh stvari „Journal de Saint Pétersbourg“ oporeklo, da bi bila ruska vlada se izjavila glede Bolgarije, kakor so poročali dunajski listi. Vidno je sedaj pač, da v Peterburgu sedaj veje za Bolgare precej prijazna sapa, tako, da v diplomatičnih krogih že računajo s tem, da v kratkem pride do priznanja sedanjega bolgarskega kneza. V Bolgariji pa rusoljubno mišljenje vedno bolj prevlaga. Sedanja vlada se najbrž ne bode dolgo držala, temveč se pokliče druga iz samih rusofilov. Radoslavov pač močno deluje proti temu, da bi se Bolgarija približala Rusiji, a on nima dosti upliva po deželi. Njegova stranka bi bila mogla pričakovati kacega uspeha jedino v tem slučaju, ko bi bolgarska deputacija v Peterburgu ne bila dosegla nobenega uspeha. Sploh pa Radoslavov nima sreče. Vedno je delal politiko na svojo roko in iskal privržencev, a nikdar ni mogel dobiti dosti somišljenikov. On se je preveč navzel zapadnoevropskega duha in Bolgarija za njegove nazore nimajo pravega zmisla.

Dopisi.

Iz Trsta, 14. avgusta. (Prihodnja laška politika.) Sedanji prehodni položaj v državnem zboru daje mnogo misliti tudi tržaškimi in sploh primorskimi Lahom, kateri po svojih glasilih dan na dan rešujejo svojo laško politiko ter stavljajo svojim poslancem raznovrstne nasvete glede bodočega postopanja v državnem zboru. Dosedaj se je rudeči „Indipendente“ vsikdar potegoval za abstinenco politiko tržaških državnozbornih poslancev. Ob času volitev nista „Indipendente“ in njega stranka ni z mezinem ganila niti za jednega niti za drugega mestnih poslancev, dočim sta po svojih bilih kaj rada zdrabno delala v okolici ter pridno spodkopavala tla okoličanskemu poslancu g. Nabergoju, seveda brez uspeha. Uprav te taktike sta se držala „Indipendente“ in sploh pogresovska stranka v poznejšem času ter laških čeprav rudečih poslancev v državnem zboru niti omenjala niti pripoznavala. Zadnji čas pa se je uprav „Indipendente“ postavila na drugačno stališče. Položaj v državnem zboru je sedaj sicer še nejasen, a glasovanje o celjski gimnaziji je prizadelo hud udarec ne samo nemški levici nego tudi laškim poslancem, kateri so izgubili svojo glavo — grofa Coroninija. Bivši ta vodja italijanskega kluba je bil vendar mož, ki je vedel stvari tako voditi, da je svet vsaj mislil, da člani njegovega kluba tirajo avstrijsko politiko. Coronini je šel in Lahi so na razpoto. Coroninjeva politika jim ne ugaja; rezko napadajo tega moža, in ostro ga kritikujejo, a iz vsega se vidi, da jim je nenadomestljiv. Mej sedanjimi svojimi poslanci ne dobé moža, ki bi mu bil kos. Coroninjeva politika je bila po mislih laških časopisov osodopna za Italijane: Treba sedaj drugače delovati; laška stranka naj se direktno vdeležuje volitev ter za poslance izbere cvet svojih mož, koji naj bi dostojno tako „velikanskemu in obliknemu“ narodu, kakor so avstrijski Lahi, zastopali njih interese. Ti poslanci naj bi v državnem zboru ustanovili „italijanski klub“, v katerem naj bi bili zbrani vsi poslanci avstrijskih italijanskih dežel, kateri naj bi tirali bolj radikalno in odločno samo laško politiko. Kakšno politiko s tem razumevajo — to kaže laško gospodovanje v Trstu, v Istri in po Goriškem: ustavni zakoni naj ostanejo mrtva črka na papirju; večina slovenskega prebivalstva v deželi naj se brezozirno italijanči in raznaroduje; pravice imajo le Italijani, kateri zajedno razglašajo vso Primorsko kot svojo narodno posest! Taka naj bi bila načelna vodila novemu klubu; ta naj bi tako rekoč pripravljaval Primorsko, da sčasoma kot zrelo jabolko pade materi Italiji v žrelo! Vender pa vsi listi niso tega mnenja in prepričanja. Človeku se nekako vidi, da Italijani sami svojim poslancem nič preveč ne zapajo. Posebno t. žaški progresovci sedanjim mestnodržavnozbornim poslancem niso naklonjeni, ker niso njih gore listi. Vprašanje je namreč nastalo mej njimi, katere italijanske kraje naj prav za prav zastopa italijanski klub. Gospodje si niso še prav na jasnem, katere dežele naj bi sedaj šteli kot že italijanske. Vse Primorsko ni še zrelo — preklislo grozdje je še; to polasčiti, bode še le namen novemu klubu. Za sedaj so začeli (na papirju) Primorsko kosati in deliti tako, da bi v raznih volilnih skupinah le Lahi mogli imeti večino. Posebno

Istra jim je na srcu; v tej ubogi Istri je laški življ tako nerodno razdeljen, da ni mogoče niti misliti na kakšno delitev Istre v italijanski in slovensko hrvaški del. Začetkom so jeli zagovarjati združenje Istre s Trstom misleč, da bodo s pomočjo tržaške klike mogli krotiti slovensko hrvaške leve. Sedaj se jim to zdi po pravici prenevarno, kajti zavest jim pravi, da se slovanstvo zmiraj bolj širi in lahko bi prišel čas, ko bi Slovani v tako združenih Istri prišli do večine ali vsaj tretjina, v kojem slučaju bi laškemu gospodarstvu bil konec in poleg Istre trpel bi tudi Trst, ta tako važna laška (?) postojanka v Avstriji. Uvidevši to nevarnost priporočajo drugi, naj bi se pred vsem od Istre oddelila takozvana Liburnija s Kvarnerskimi otoki. A tudi to ne ugaja, kajti v tem slučaju bi laška stranka morala žrtvovati par slovanskih renegatov na Kvarnerskih otokih. Jednak križ je tudi na Goriškem tako, da so Lahi po dolgem in „modrem“ razmotranju veleučeni primorskih listov ostali na stališču, kjer so bili prej. Mi Slovenci se moramo le smejeti tem političkim revežem, ki se motajo okolu luči, dokl r se do dobra ne opečejo. Njih politika zoper Slovence je politika zoper same sebe, kajti sami ne morejo ničesar, temveč družiti se morajo proti nam samo z Nemci, koji pa to priliko uporabljajo ter tudi mej njimi širijo svoj jezik in jim usiljujejo svoje moze. Z nespametnim svojim početjem škoduje laška gospoda sama sebi več ko nam primorskim Slovanom. Dočim bi njih jedino prava politika bila sprava in sporazumnost s Slovani, igrajo se z nemškim molohom, dokler ne bode prekasno, kajti ideja slovanska lepo napreduje tudi na Primorskem. Še je čas, da nam podajo roko sprave, ko smo jim že tolikokrat nudili — če zamude to zadnjo priliko, se bodo bridko kesali.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 16. avgusta.

— (Potovanje na narodopisno razstavo češko v Prago.) Na mnoga vprašanja glede razstavnega vlaka naznanja odbor rodoljubom, da bodo vozni listki imeli veljavo najmanj 14 dni, vender je odbor storil potrebne korake, da izposluje vsaj štiri tedne. Toda ta stvar bode v kratkem rešena. Poseben vlak pojde le do Prage, nazaj pa se vrne lahko vsak udeleženec tako, kakor mu najbolje kaže, vozi se torej lahko nazaj z vsakim poštnim ali osebnim vlakom. Za unanje rodoljube je najbolje, da koj pošljejo denar jednemu odbornikov (lv. Hribarju, dr. D. Majaronu ali Ant. Trstenjaku), zato, da dobodo nemudoma legitimacije, proti katerim se bodo dajali na dotičnih postajah vozni listki. Le za Ljubljance je najprikladnejše, da položijo 5 gl., ker ti lahko dobe vozne listke vsak trenotek. Unanjim udeležencem pa bode treba legitimacije, oziroma vozne listke pošiljati priporočeno po pošti, in v to ne bode dosti časa, ako bi rodoljubi oglašali udeležbo zadnje dni.

— (Pri sv. Roku v Dravljah) bilo je večeraj cerkveno proščenje, katerega se je — kakor običajno — udeležilo gotovo nad 20.000 ljudi, večina menda iz Ljubljane. Že ob 3. uri popoldne začelo je ljudstvo romati v nepretrganih trumah proti Dravljam, omnibusi, izvoščeki in privatne kočije drdralo so jedna za drugo po prašni cesti in okolo 5. ure se je v Dravljah kar trlo občinstva. Gostilničarji, slaščičarji in razni prodajalci imeli so „dober dan“, kajti ljudje niso prišli samo poslušat božjo besedo, ki se je na prostem razlagala, ampak so se tudi prav profano razveseljevali in popivali, kar se je posebno neprijetno čutilo, ko so se izletniki pozno v noč s krikom in vikom vračali domov. Tudi danes, v sv. Roka dan, bilo je izredno mnogo Ljubljancev v Dravljah. Cerkev sv. Roka, ki je bila kakor znano zidana v 16. stoletju v namen, da se odvrne kuga, ki je tačas posebno v ljubljanski okolici zahtevala mnogo žrtev, je vsled letošnjega potresa hudo poškodovana in se bode morala temeljito prezidati. Delo pa se bode pričelo menda šele prihodajo pomlad.

— (Napad) Tukajšnji vojaški računski oficijal g. Luka Pestator šel je v sredo okolo 8. ure zvečer na sprehod proti Ježici. Nekako sredi pota pride mu nasproti navidezno prijan mož, ga nekoliko fiksira ter gre potem proti Ljubljani. Za nekoliko minut pa pride zopet nazaj in ko se približa gosp. Pestatorju, zgrabi ga za vrat ter ga hoče vreči na tla. Napadenec se je krepko branil ter klical na pomoč. Slišal ga je mož, ki je na bližnjem travniku nakladal seno ter pritekel k cesti. Napadovalec spustil je potem g. Pestatorja ter tekel čez polje proti Šiški. Napadovalec, ki je govoril nemški, je okolo 30 let star ter navidezno tovarniški delavec. Policija je napadovalecu že na sledu.

— (Razdelitev ustanove ljubljanskega mesta.) Vsled sklepa občinskega sveta z dne 23. maja 1890 razdeliti je, kakor znano, vsako leto povodom obletnice poroke nadvojvodinje Marije Valerije mej petero ubogih udov ljubljanskih svoto 200 gld. G. župan ljubljanski razdelil je letos to ustanovo mej sledeče prosilke: Grčar Marija, Höglar Apoloniya, Jeschenagg Gudula, Legat Marija in Rinki Uršula.

— (Izpred sodišča.) Čitateljem našim je še dobro v spominu precejšnja razburjenost, katero je pred nekaj tedni obudila naša notica, da je dne 30. junija zvečer blizu strelišča nekdo izza grma vstrelil na dimnikarskega pomočnika Miho Dumonta in ga na vratu težko ranil. Sodisce je to nekam misteriozno dogodbo skrbno preiskovalo in naposled je drž. pravdnistvo obtožilo 22letnega ključavničarskega pomočnika Franca Škrlja iz Ljubljane a le zaradi težke telesne poškodbe, ker ni bilo tehtnih podatkov, da je Škrli nameraval Dumonta usmrtiti. Mimo Škrlja je bila obtožena tudi njegova ljubica Marija Škrjanc iz Glinc, češ, da je Škrlja pregovorila k napadu. Na zatožni klopi pa so še sedeli: trgovski pomočnik Franc Gorjup, tožen, da je svojemu gospodarju umaknil revolver in ga Škrlju posodil; Franca Oblak, tovarniška delavka na Glincah in Lovro Gorjup, krojač na Viču, oba obtožena, da sta pri preiskavi krivo pričala, Franca Oblak pa obtožena tudi obrekovanja, ker je pri preiskavi izpovedala kot priča, da je bil napadalec tak, kakor neki Alojzij Gorišek z Viča in da jo je ta na dan dejanja vprašal, po kateri poti da hodi Dumont. France Gorjup je bil vrh tega obtožen tudi zaradi prestopkov zoper varnost lastnine. Sodisce je predsedoval g. deželosodni svetnik Pleško, obtožbo je zastopal drž. pravdnika namestnik g. Ekl; obtožena Franceta Škrli je zagovarjal g. dr. Hudnik, Franceta Oblaka ter Franceta in Lovrenca Gorjupa pa g. dr. Tekavčič. Vsi obtoženci so tajili. France Škrli je rekel, da se je za časa dejanja s svojo sobotoženo ljubimko Marijo Škrjanc sicer res mudil na licu mesta za nekim grmom, da pa ni imel nobenega orožja pri sebi in da tudi streljal ni. Revolver, kateri se je našel v njegovem stanovanju, dobil je od Franceta Gorjupa po potresu ter ga je imel le v obrambo, kadar je ponoči domu hodil, boječ se, da bi ga kdo ne napadel. Sovraštva do Mihe Dumonta ni mogel imeti, ker ga sploh poznal ni, akoravno priznava, da mu je njegova ljubica sama povedala, da jo zalezuje neki dimnikar, ki je tudi že dve noči trkal na njenem oknu. Ko sta slišala strel, bežala sta Škrli in Marija Škrjanc na Tržaško cesto in tam s poškodovanim Dumontom in Franco Oblak skupaj prišla, koja sta pripovedovala, da je bil storilec velik in močan mož s svetlim klobukom, da ga pa nista spoznala. Skoro popolnoma slično zagovarjala se je tudi Marija Škrjanc. Obtoženi Franc Gorjup je pravil, da je res izročil Škrlju jeden revolver, toda ne v namen, da bi koga napadel, temveč ker ga je prosil zanj ter obljubil, da ga bode kmalu zopet vrnil. Revolverja tudi ni ukradel, temveč samo z namenom iz Bobenčkovega stanovanja vzeti, da ga bode zopet nazaj prinesel. Obtožena Franca Oblak je trdila, da storilca ni spoznala in da je Alojzija Goriška le zategadelj sumničala, ker jo je neki dan prej poprašal, kod domov hodi in so jej njene prijateljice prigovarjale, da mora to tudi pri sodišču povedati. Slabega namena pravi, da ni imela. Lovro Gorjup, oče Franceta Gorjupa, je zatrjeval, da res pri svojem sinu doma nikdar ni nobenega revolverja videl. Sodisce je zaslislalo 13 prič in dva zvedenca ter po celodnevni obravnavi ob sedmi uri zvečer razglasilo razsodbo: zatoženci so bili zaradi glavnega dejanja vsi oproščeni, dva pa zaradi imetja orožja, jeden zaradi prestopka zoper varnost lastnine obsojeni na majhne kazni. Obravnavala, h kateri je prišlo vse polno občinstva z Glinc in z Viča, je bila kaj zanimiva, a misterioznega napada le ni pojasnila.

— (Šolska poročila.) „Jahresbericht der k. k. Staats-Oberrealschule in Laibach“ prinaša na čelu obširen spis „Laurion. Die attischen Bergwerke im Alterthum“. Vom Prof. dr. Jos. Jul. Binder z zemljevidom in več podobami na štirih tabelah. Poučevalo je na zavodu poleg ravnatelja dr. Rudolfa Janowicza še 18 profesorjev in učnih moči. Slovenščina je bila obligaten učni predmet za Slovence v vseh razredih in se je učila v višjih treh razredih mestu italijansčine. Za Neslovence se je poučevala slovenščina v teh tečajih po 3 ure na teden. Učencev je bilo koncem šolskega leta 369 in sicer 162 Slovencev, 185 Nemcev, 22 pa Italijanov, Hrvatov

in Čehov. Po veri 360 katoličanov, 1 pravosлавен, 6 protestantov in 1 izraelit. Iz Ljubljane in bližnje okolice jih je bilo 131, s Kranjskega (izvzemši Ljubljano) 128, iz drugih dežel 110. Učni uspehi so nastopni: Prvi razred z odliko je imelo 24, I. razred 281, ponavljalni izpit sme jih delati 39, II. red jih ima 16, III. red 6, zaradi bolezni ponavljajo izpit 3. — Obrtna nadaljevalna šola je imela 266 učencev, mej njimi 7 pomočnikov v III. razredih. Po rodu 224 Slovencev, 40 Nemcev in 2 Laha. Poučevalo je 11 učnih moči.

— (Novo mestno šolsko poslopje na Karolinski zemlji) je že pod streho in bode do jeseni dogotovljeno v toliko, da se bode mogel začeti šolski pouk.

— (Policijske vesti.) Predsinočnjim in sinoči aretovala je mestna policija 8 oseb zaradi razgrajanja in kaljenja nočnega miru. Delovodji Zupančičeve opekarne Alojziju Perezani bili sta ukradeni dve srečki, vredni 750 frankov, čevljarškemu pomočniku Janezu Srebatu pa srebrna ura z verižico.

— (Ubegel prisiljenec) Te dni je pobegnil od oddelka prisiljenec tukajšnje delavnice, ki pomagajo pri zgradbi nove bolnice, 29letni Franc Langer iz Trebnjega na Dolenjskem. Dozdaj ga še niso dobili.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Teden izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 4. do 10. avgusta kaže, da je bilo novorojencev 21 (=34.32%), umrlih 20 (=32.76%), mej njimi so umrli za vrtico 1, za vnetjem sopilnih organov 2, za želodčnim katarom 8, vsled starostne oslabelosti 3, vsled nezgode 1, za različnimi boleznimi 5. Mej umrlimi je bilo tujcev 9 (=45%), iz zavodov 12 (=60%). Za infekcijskimi boleznimi so obboleli: za tifusom 2, za grižo 1, za vrtico 4 osebe.

— (Diplomo častnega občanstva) izročila je v sredo deputacija šmarnskega občinskega zastopa, obstoječa iz župana in dveh občinskih zastopnikov, dež. predsedniku baronu Heimu.

— (Državna podpora.) Naučno ministerstvo je dovolilo za pospeševanje z ljudskimi šolami združenih kmetijskih učnih tečajev in šolskih vrtov na Kranjskem za tekoče leto podporo 300 gld.

— (Blagoslovljenje zastave bralnega društva na Bledu) se je vršilo večeraj prav slovesno ob obili udeležbi društev iz vseh krajev in mnogobrojnega števila domačinov. Vreme je bilo krasno. Po dohodu ljubljanskih dveh vlakov in pozdravu došlih gostov pri županu g. Peterlu so odkorakala vsa društva do jezera ter se prepeljala na otok. Blagoslovil je zastavo bleški g. župnik z asistenco, in sicer pred cerkvijo. Prvi žebelj je zabila kumica gospa soproga državnega poslanca dra. Ferjančiča, kateri poslednji je potem z jednatimi besedami pozdravil bralno društvo in njega novi prapor. Društvo „Slavec“ je zapelo primerno pesem. Po končani slovesni maši so se vsa društva zopet vrnila k Jeklerju. Pri skupnem obedu je bilo prav živahno in so se vrstile krepke zdravice s petjem ljubljanskega pevskega društva „Slavec“, ki se je udeležil korporativno s zastavo. Domači pevci v krasni narodni noši so po svojih čvrstih postavah narejali prav ugoden utis. Prostor za tombolo je bil pripraven prirejen na Jeklerjevem travniku. Žal, da se večina ljubljanskih gostov zaradi pozne ure ni mogla več udeležiti zanimivega koncerta, ki je bil ob 8. uri v dvorani Lujzinih toplic.

— („Dolenjsko pevsko društvo“) priredi v nedeljo dne 18. avgusta t. l. koncert na Tučkovem vrtu v Novem mestu. Vzpored koncerta pod vodstvom pevovodje g. J. Hladnika: 1. H. R. Volarič: „Poziv k petju“, mešan zbor. 2. Zeise Bartl: „Ljubičin sen“, udarjajo gospodične tamburašice. 3. F. S. Vilhar: „Lunici“, mešan zbor. 4. J. Hladnik: „Vesela pevka“, udarjajo gospodične tamburašice. 5. H. R. Volarič: „Slovanska pesem“, mešan zbor. 6. „Venček slov. pesmi“, udarjajo gospodične tamburašice. 7. H. R. Volarič: „V noči“, mešan zbor. Mej posameznimi točkami in po končanem koncertu svira novomeška godba. Začetek ob 6. uri zvečer.

— (Vlak je povozil) blizu Retač v škofje-loškem okraju delavko Marijo Rant. Odprla je železniško zagrajo in hotela preko tira, ko jo je lokomotiva podrla in ji prizadejala več smrtnih poškodb. Truplo ponesrečene so prenesli v mrtvašnico v Retačah.

— (Posojilnica v Radovljici) registrovana zadruga z omejenim poročstvom ima svoj izvanredni občni zbor dne 25. avgusta 1895 popoldne ob 4. uri v posojilničnih prostorih. Na dnevnem redu je volitev ravnatelja oziroma jednega člana v ravnateljstvo.

— (Ilirsko bistriška-trnovska čitalnica) priredi v nedeljo, dne 18. avgusta v prostorih Je lovškove gostilne v Ilirski Bistrici domačo zabavo. Na vzporedu je deklamacija, dramatična predstava „Dva gospoda in jeden sluga“, šaljiv govor, prosta zabava in ples. Vstopnina za osebo 50 kr., za rod-

bino obstoječo iz treh oseb 1 gld. Začetek ob 1/2 9. uri zvečer. Ker je čisti dohodek namenjen v korist požarni brambi, se bodo preplačila hvaležno sprejemala.

— (Zdravstveno stanje) V Zagorji na Pivki je legar ponehal, pojavila pa se je davica, ki se je tja zanesla iz Reke. Zbolelo je zaporedoma 6 otrok, izmej katerih so 3 umrli.

— (Krempeljeva slavnost.) Mala nedelja v Slovenskih goricah gotovo še ni praznovala tacega praznika, kakor je bil dne 11. t. m. Gotovo nad 6000 ljudij pričakovalo je slavnostnega trenutka ko pade zavesa raz spomenik. Ves okraj je bil v narodnih zastavah in pokaen topičev naznanjalo je radost in hvaležnost probujenega naroda v Slovenskih goricah. Ob 10. uri pričela se je cerkvena propoved; govoril je prof. dr. Anton Medved. V vznesenih besedah slikal je pokojnega slavljence kot duhovnika, pisatelja in domoljuba. Govor je napravil mogočen utis na vse poslušalce in ganil marsikoga do solz. Na to je daroval g. F. Korošec z veliko asistenco sv. mašo. Po maši je stopil na oder slavnostni govornik g. dr. Lavoslav Gregorec. V temeljitem govoru pojasnil je vse delovanje in mišljenje župnika Antona Krempelja, njega pomen za slovensko literaturo in njega zasluge za narodni preporod štajerskih Slovencev. Govornik je potem razkril spomenik in ga dal županu v varstvo, toplo priporočujoč vsem Slovincem posnemanje Antona Krempelja. — Na to je bil banket, katerega se je vdeležilo nad 200 oseb. Pa tudi prosto ljudstvo je hotelo še kaj imeti od slavnostnega dne. Posedlo je okoli šotora in čakalo kaj pride. Da ni čakalo zastonj, dokaz je bila velika navdušenost, ki je trajala do večera. Proti tretji uri pričele so se napitnice, katere so govorili g. dr. L. Gregorec, dr. A. Medved, D. Hribar, ravnatelj H. Schreiner, dr. J. Hrašovec in dr. Fr. Rosina. Na zadnje pa je deklamoval g. Anton Božič, ki hrani original rokopis s slikami knjige „Dogodivščine štajerske zemlje“, pesem slovanskih bratov sv. Cirila in Metoda. To knjigo podaril bode omenjeni gospod ljubljanskemu muzeju. — Tako končal je slavnostni dan odkritja spomenika župniku Antonu Krempelju. Ljudstvo pokazalo je, da ve ceniti svoje odlične može in pokazalo tudi, da je vredno imeti takih moži.

— (Okrajnim zdravnikom) za občine celjska okolica, Teharje, Sv. Lorenc in Svetina je imenovan praktični zdravnik v Celju gosp. dr. Alojzij Praunseis.

— (Pozor, slovenski suplentje!) Iz beljaške okolice se nam piše: Pred nekaj tedni je „Slov. Narod“ že poročal, da je mnogozaslужni, odlični rodoljub slovenski, gospod profesor Josip Lendovšek v Beljaku nevarno zbolel. Na nasvet zdravnikov, šel je o svojem času na Mali Strmec nad Vrbo, kjer je znanu izvrsten in svež zrak in kjer je v kratkem času vrlo dobro napredoval v svojem zdravju, tako, da je bilo upanje opravičeno, da bode zopet popolnoma okreval. Slučaj je pa hotel, da je gosp. profesor Mali Strmec zapustil ter se preselil k svoji rodbini na Brdo ob Blaškem jezeru. Tam pa je kmalu zopet huje zbolel in bil primoran, se povrniti na Mali Strmec, kjer se mu sedaj zdravje, hvala Bogu, zopet polagoma vrača. Bolezen pa ga je prisilila, prositi za daljši dopust, in kar nas sedaj najbolj skrbi, je to, da bi mej tem časom ne prenehal pouk v slovenščini na gimnaziji v Beljaku. Želimo torej, da se za to mesto oglasi suplent, ki bode mogel poučevati tudi slovenščino. To je zelo važno za nas, kajti, ako se ne oglasi noben Slovenec, vzeli bodo Nemci, slovenski pouk pa bo miroval ali celo čisto prestal. In če bi morda gosp. prof. Lendovšek kdaj kam drugam prišel, za kar namerava, kakor čujemo, pozneje prositi in ker bi mi zelo zelo obžalovali, ako bi on našo gimnazijo v Beljaku zapustil, bati se je, da bi se slovenski pouk popolnoma odpravil, kar bi bila seveda velika škoda in izguba za nas. S tem bi bil prizadejan hud udarec naši slovenski mladini. Prosimo torej, naj se naši rojaki, slovenski gospodje suplenti, na to blagovoljno ozirajo in nas rešijo nesreče, ki nam s tem preti morda za ves prihodnji čas.

— („Narodna čitalnica“ v Tolminu) priredi dne 18. avgusta v proslavo rojstnega dne Njega Veličanstva na Devetakovem dvorišču veselico s predstavo operete. Pela se bo Vilharjeva opereta „Jamska Ivanka“; dirigent g. Vogrič. Začetek točno ob 8. uri. Vstopnina: za osebo 30 kr. Sedeži brez vstopnine: prvi 50 kr., drugi 30 kr. in tretji 20 kr. Blagajna se otvori takoj po 7. uri. — Sedeži se prodajajo naprej. Dvorišče bo prekrito. Ker je naprava kostimov in dekoracij v srednjeveškem kroju in stilu provzročila veliko stroškov, se radodarnosti ne stavijo meje.

— (Imenovanje.) Poštni oficijal gosp. Jos. Kavčič v Trstu je imenovan blagajnikom pri direkcijijski blagajni, poštni oficijal g. Ivan Jenko v Trstu pa poštним blagajnikom.

* (Nunski samostani in telefon.) Kongregacija škofov in redovnikov v Rimu je določila, da se sme tudi v nunske samostane, ki imajo strogo klavzuro, uvesti telefon. Pri vsakem telefoničnem pogovoru pa morata biti navzoči dve najstarejši nuni.

* (Sedemindvetdesetleten samomorilec) je pač kaj redka prikazen. V Valle San Felice je skočil 97letni Luigi Gelmi z okna svojega stanovanja na ulico in bil takoj mrtev. Kaj je skoro stoletnega starčeka napotilo k temu činu, ni znano.

Darila:

Za prebivalce, prizadete po potresu:

Mestnemu magistratu ljubljanskemu došla so nadalje sledeča darila: Županstvo mesta Marijini vari na Češkem kot del čistega dohodka po kneginji Metternich prirejenega dobrodelnega koncerta 1500 gld.; županstvo v Pragi nadaljnjo zbirko 636 gld.; mestna občina Hamburg 1000 mark; županstvo v Chotěbohu na Češkem zbirko 83 gld 10 kr.; zbirka neimenovanih 10 gld 45 kr.; gosp. Josip Knoll v Laa (za grofovsko obitelj Piatti) 7 gld. 35 kr.; administracija časopisa „Lidové Noviny“ v Brnu zbirko 6 gld. 70 kr.; administracija časopisa „Echo der Gegenwart“ v Aachenu zbirko 1 gld. 66 kr.

Uredništvu našega lista je poslala:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospodična Jerica Dolenec v Škofji Loki 32 kron 72 vin. nabrane za velikovsko šolo na novi maši č. g. Albina Kluna. — Živeli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Brzjavke.

Dunaj 16. avgusta. Vlada je sestavila posebno komisijo, katera se bo bavila z vprašanjem o službeni pragmatiki, zlasti pa s kvalifikacijskimi tabelami. Načelnik tej komisiji je sekcijski šef v ministerstvu notranjih del Saggasser.

Dunaj 16. avgusta. Oficijozno naznailo, da je vlada že sestavila komisijo, katera se bode bavila z uradnim vprašanjem, se zmatra v protisemitskih krogih za poskus, prisiliti uradnike, naj bi glasovali za levičarje.

Praga 16. avgusta. „Plzenski Listy“ javljajo, da bode v prihodnje ministerstvo vstopil neki profesor na češkem vseučilišču, najbrž dr. Randa, kot češki minister. Posl. Kramář je na volilskem shodu rekel, da je mogoče, da bode bodoči ministerski predsednik vladal, ne da bi imel trdno parlamentarno večino, da pa bo na vsak način moral računati s slovanskimi poslanci.

Sofija 16. avgusta. Položaj je nepremenen, a mej vojsko se pojavlja čedalje večje nasprotovanje porazumljenju z Rusijo, vsled česar so merodajni politični krogi v velikih skrbih.

London 16. avgusta. Včeraj se je otvoril parlament s prestolnim nagovorom, v katerem se povdarja, da niso nastale nikake komplikacije, vsled katerih bi se bilo bati za evropski mir. Dalje omenja prestolni nagovor japonsko-kitajsko vojno in navaja, kar se je storilo glede armenskega vprašanja.

Narodno-gospodarske stvari.

— **C. kr. drž. železnice.** Uvedenje I. dodatka k tarifom veljavnim od 1. januarja 1895 in tarifnim določilom za prevažanje oseb in potne prtljage na lokalnih železnicah, ki niso v področju pojasnega tarifa. Z veljavnostjo od 1. septembra 1895 odnosno glede lokalnih železnic Göpfritz-Gross-Siegharts in Nakfi-Netolitz (mesto) od dneva otvorjenja njih prometa izdal se bode gori imenovani dodatek. Isti sodržuje določila o osebnem in prtljažnem transportu na lokalni železnici Asch-Rosbach s kilometerskim kazalcem o osebnem in prtljažnem transportu, s kilometerskimi kazalci obeh zadnjeimenovanih lokalnih železnic in popravki glavnega tarifa, katera določila se soglašajo s tarifom za prevažanje oseb, potne prtljage, ekspresnega blaga in psav na c. kr. priv. državnih železnicah, kateri tarif pride ob veljavo dne 1. septembra 1895. Ta dodatek se dobiva za ceno 10 vinarjev pri c. kr. glavnem ravnateljstvu in pri c. kr. ravnateljstvih za železnični promet.

Umrli so v Ljubljani:

10. avgusta: Roza Dopfer, dimnikarjeva hči, 4 mesece, Kladezne ulice št. 1.
15. avgusta: Markus Oliva, slušatelj trgovske šole, 19 let, Breg št. 18.

V deželni bolnici:

13. avgusta: Marija Dovjak, gostija, 73 let.

V hiralnici:

10. avgusta: Neza Pirc, kajzarjeva žena, 37 let.

12. avgusta: Lucija Jurše, pom. usmiljena sestra, 31 let.

Meteorološko poročilo.

Augst	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
14.	9. zvečer	735.1	14.4° C	sr. svzh.	skoro jas.	
15.	7. zjutraj	735.3	13.8° C	sr. sever	soparno	14.5
	2. popol.	734.4	20.7° C	sr. zahod	del. obl.	
"	9. zvečer	735.7	14.9° C	brezveter.	jasno	
16.	7. zjutraj	736.4	10.1° C	sr. svzh.	megla	0.0
	2. popol.	736.1	16.3° C	sr. svzh.	skoro obl.	

Srednja temperatura srede in četrtka 15.3° in 16.5°, oziroma za 3.7° in 2.4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 16. avgusta 1895.

Skupni državni dolg v notah	100 gld. 95 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 25 "
Avstrijska zlatna renta	123 " 20 "
Avstrijska krona renta 4%	101 " 25 "
Ogerska zlatna renta 4%	123 " 20 "
Ogerska krona renta 4%	99 " 95 "
Avstro-ogerske bančne delnice	1070 " — "
Kreditne delnice	400 " — "
London vista	121 " 45 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59 " 37 1/2 "
20 mark	11 " 86 "
20 frankov	9 " 63 1/2 "
Italijanski bankovci	45 " 75 "
C. kr. cekini	5 " 73 "

Hišo v Brežicah

(Celcerjevo) s 3 sobami, kuhinjo, shrambo, lepo kletjo in vrtom zraven ter prostorno gospodarsko poslopje in ogon njive proda c. kr. notar dr. Firbas v Brežicah. (1056—1)

Vzprejemem takoj mladega spretnega pisarja.

Slovenski stenograf prednost. Plača 30 do 45 gld. po zmoglosti.

Dr. Dragotin Treo
odvetnik v Postojini.

(1047—3)

Priporočamo vsem osobam, kojih polt je občutna in jako hrapava, da se umivajo s slovečim Doeringovim milom s sovo. Po umivanju s tem milom ne nastane nikako pekoče in raztezajoče čustvo. Polt postane nežna in prožna.

Doeringovo milo
(s sovo) dobiva se povsod komad po 30 kr.

Gen. zastopstvo: A. Metsch & Co., Dunaj, I., Lugeck 3.
v Ljubljani prodajata na debelo Ant. Krisper 3 (946—1)
in Vaso Petričič.

TRADEMARK.

SCHUTZMARKE.

Najboljše kakovosti, blago-dejen, oživljajoč, krepien in zlasti sredstvo za vzbujanje teka je

Zelodčni
ali
Marijaceljski likêr.

1 steklenica stane 20 kr., 6 steklenic 1 gld., 3 tuote steklenic 4 gld. 80 kr.

Dobiva se (937—6)

v lekarni Ubalda pl. Trnkóczy-ja
v Ljubljani, zraven rotovža
in se vsak dan s prvo pošto razpošilja.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1895.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v evropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani na 1 minuto naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selsthal v Ansee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Gurth, Steyr, Lino, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipeko, Dunaj via Amstetten.

Ob 6. uri 10 min. jutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. jutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal v Solnograd, Duna via Amstetten.

Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selsthal, Solnograd.

Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, čez Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregunz, Gurth, Genuvo, Paris, čez Klein Bofling, Steyr, Lino, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipeko, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 30 min. večer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Razum tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Lince-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 6. uri 50 min. jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipeko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Pilsen, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Gmundena, Ischia, Ansee, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.

Ob 11. uri 10 min. jutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 12. uri 35 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipeko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Pilsen, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Paris, Genuvo, Gurth, Bregunz, Inomost, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Ob 2. uri 30 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selsthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.

Ob 9. uri 4 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 35 min. večer mešani vlak iz Kočevja, Novega Mesta.
Razum tega ob nedeljah in praznikih ob 10. uri 40 min. večer osebni vlak iz Lince-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 35 min. jutraj v Kamnik.
Ob 9. uri 05 min. popoldne " " " " " " (slednji vlak iz ob nedeljah in praznikih.)
Ob 10. uri 10 min. večer " " " " " "

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. jutraj iz Kamnika.
Ob 11. uri 15 min. dopoldne " " " " " " (5—179)
Ob 9. uri 30 min. večer " " " " " " (slednji vlak iz ob nedeljah in praznikih.)

Gimnazijski abiturijent

išče primerne službe, katero takoj nastopi. Ponudbe se prosijo pod naslovom: C. D. 48 poste restante Ljubljana do 21. avgusta. (1059—1)

Solicitator

za notarsko pisarno v Ljubljani, z lepo pisavo in izurjen v poslovanju, se s 1. septembrom ali tudi kasneje vzprejme.

Ponudbe s prilogami vzprejema upravništvo „Slovenskega Naroda“. (1054—2)

Zaradi rodbinskih in drugih razmer odda se v najem na več let (1058—1)

prodajalnica

z robo ali brez robe in le s štacunsko opravo pod ugodnimi pogoji. Prodajalnica obstoji že čez 30 let, je dobro situirana, leži na glavnem trgu in je pripravna za vsake vrste trgovino. Umnemu in marljivemu trgovcu je tu zagotovljen lep dobiček. — Več pov. upravništvo „Slov. Nar.“.

Vsled potresa razprodajam
v vsaki poljubni množini nad 800 hektolitrov zajamčeno

pristnega vina

in sicer: istrijsko rumeno ali rdeče po 16 gld., močnejše po 18 gld., izvrstno dolensko rumeno ali rdeče po 19 gld., močnejše po 21 gld., staro po 23 gld. 100 litrov na ljubljanski kolodvor postavljeno.

Posodo frankovano nazaj, vzorci na željo.

Kranjska vinarna v Ljubljani
v Slovenskih ulicah št. 52. (1050—2)

Srajce za gospode

za koje ne garantuje, da se dobro prilagajo, iz najboljšega materiala, z gladkimi prsi po gld. 27.50, z v gube nabrani prsi po gld. 29.— 12 komadov, prodaja promptno iz zalogo ali pa narejene po meri, kakor tudi najfinejše in najsolidnejše (824—17)

v ovratnikih in manšetah.

Henrik Kenda, Ljubljana.

Cesarsko-jubilejske cerkveno-zgradbene srečke à 1 gld.

(1057—1)

Glavni dobitak 30.000 goldinarjev
vrednosti.

Srečke priporoča J. C. Mayer v Ljubljani.

Zadnji mesec.

Št. 25.487.

Razglas.

Podpisani magistrat proda na lici mesta

okna, veterne in vrata
podrtih Štubenbergovih hiš št. 11 in 13 v Gradišči.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

13. dan avgusta 1895.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.